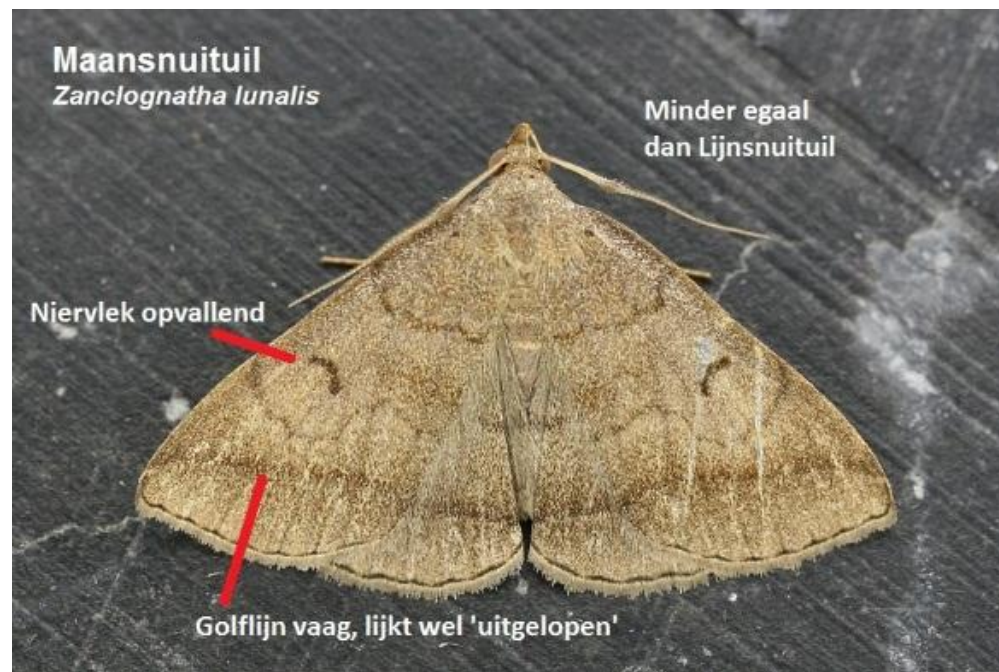
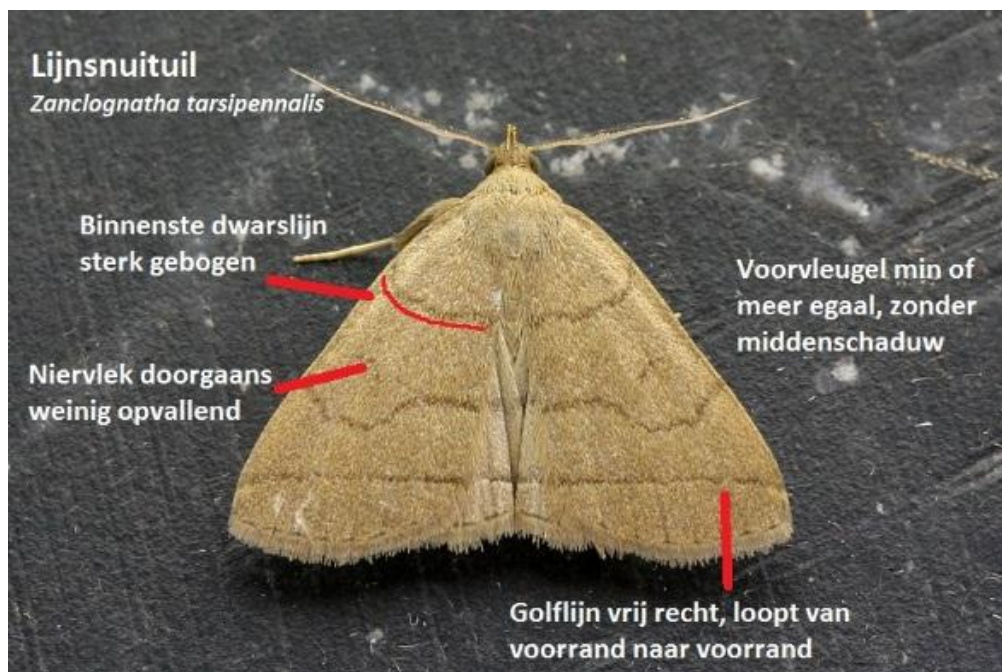

Snuituilen

De genera Herminia, Hypena, Polypogon & Zanclognatha

1. **Lijnsnuituil** maakt vaak een egale indruk en varieert weinig van kleur. Zandkleurig-lichtbruine voorvleugels zonder contrast (ook geen middenschaduw). Bij de iets grotere Maansnuituil varieert de voorvleugelkleur meer, vaak met grijze tinten en is de zone rond de golflijn vaak donkerder.
2. De niervlek, bij snuituilen vaak gereduceerd tot een komma-vormige vlek, is bij Maansnuituil opvallender dan bij Lijnsnuituil. De buitenste dwarslijn die onder de niervlek doorloopt, is bij Maansnuituil vaak iets meer gekarteld dan bij Lijnsnuituil (slecht zichtbaar op bovenstaande foto).

Van de **Maansnuituil** (*Z. lunalis*) zijn er in de periode 2004-2014 geen correcte, gedocumenteerde meldingen uit Vlaanderen. Ook in Wallonië is dit geen algemene soort. De **Lijnsnuituil** (*Z. tarsipennalis*) daarentegen is ook in verstedelijkt Vlaanderen een alledaagse verschijning.

Foto's: © P. Vanmeerbeeck & C. Snyers

1. De binnenste dwarslijn verloopt kaarsrecht bij Boogsnuituil en de golflijn loopt bij die soort van vleugelpunt naar vleugelpunt. Die twee 'harde' kenmerken passen enkel op **Boogsnuituil**. Let op: ook Boogsnuituil kan een middenschaduw vertonen (zie foto rechts)!
2. De binnenste dwarslijn is een handig kenmerk om snuituilen te onderscheiden: recht bij Boogsnuituil, vrij recht, maar met opwaartse knik nabij voorrand bij **Schaduwsnuituil** en duidelijk gebogen bij Lijnsnuituil.

Op de volgende pagina worden nog 2 minder algemene snuituilen belicht:

- **Baardsnuituil** (*Pechigo strigilata*), die momenteel slechts van één Vlaamse locatie bekend is (Walenbos). Deze middelgrote soort is eerder grijs dan bruin en vaak vaag getekend. Algemener in Wallonië.
- **Gepluimde snuituil** (*Polypogon plumigeralis*), die sinds 2000 sterk in opmars in Vlaanderen (van west naar oost) en intussen lokaal vrij algemeen is in de provincies Oost- en West-Vlaanderen en de Antwerpse agglomeratie. De opvallende lichte golflijn die in tegenstelling tot bij alle andere snuituilen niet donker is afgeboord, de sterk vooruitstekende palpen, de vette niervlek en de grootte (iets kleiner dan Bruine snuituil) maken deze soort goed herkenbaar.

Tenslotte nog een plaatje van een afgevlogen **Bruine snuituil** (*Hypena proboscidalis*). Deze zeer algemene soort wordt lastig herkenbaar in afgevlogen of beschadigde toestand. De opvallende palpen kunnen dan ook afgebroken zijn, waardoor hij wel eens als een spanner aanzien wordt. Het kenmerkend patroon van dwarslijnen blijft zelfs in afgevlogen toestand lang zichtbaar.

